

мѣста отъ Писаніе-то сж способны да отне-
мжтъ препѣлки, които тя отдѣлять отъ Бога ;
а пакъ други иматъ силж да съединѣжтъ ду-
шѣ-тж ти съ него. За Писанія-та, говори бла-
женный Августинъ, “очи-ты ни гледать съ по-
голѣмж или съ помалкж чистотж споредъ както
умертвуваме малко или много страсти-ты на
тукашній-тъ свѣтъ ; и напротивъ споредъ
колкото живѣемъ въ тоя свѣтъ не разсужда-
ваме духовны-ты нѣща. Отъ тыя, които че-
тжтъ слово-то Божіе ся ползува повече не
само онзи, който знае подобрѣ да обръща ли-
ста-та, но който е вджхновенъ отъ Св. Духа,
и който най повече ся измѣнява споредъ сьрд-
це-то, и животъ-тъ, и ся промѣнява въ про-
четены-ты : който всякой день станува по
малко гордѣливъ, по малко гнѣвливъ, по мал-
ко сребролюбивъ, и по малко предаденъ на
свѣтовны-ты суетны сласти ; който всякой
день като оставя вехто-то и злонавно-то си
житіе, расте отъ день на день въ добродѣ-
тель.

*В. Правила излагаемы за образъ-тъ на
четеніе-то.*

1. *Чети Писаніе-то съ обыкновеніе, и ако
е възможно порядочно въ опредѣлено време.*
Чети го споредъ както ти приляга съ посто-
янство. Хвалять ся Веріане-ти, че испытыва-
ли Писанія-та ежедневно (Дѣян. 17 ; 11). Ако
е възможно варди слѣдующе-то правило, кое-
то е да прочитайшь една часть отъ Писаніе-
то всякой день, нека да е и единъ само стихъ.